น.หลุยส์
กษัตริย์แห่งฝรั่งเศส
น.โยเซฟ กาลาซานส์
พระสงฆ์

สดด 85:8-9, 10-11,12-13

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 4

บทอ่านที่ 1 **อสค 43:1-7กข**

เขานำข้าพเจ้าไปยังประตูซึ่งหันไปทางทิศตะวันออก ข้าพเจ้าเห็นพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าแห่งอิสราเอลมาจากทิศตะวันออก มีเสียงดังมากับพระองค์เหมือนเสียงน้ำมาก และแผ่นดินก็ส่องแสงสะท้อนพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ นิมิตที่ข้าพเจ้าเห็นนี้เหมือนกับนิมิตที่ข้าพเจ้าเคยเห็นเมื่อข้าพเจ้ามาดูเมืองนี้ถูกทำลาย และเหมือนนิมิตที่ข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร์ ข้าพเจ้าจึงกราบลงหน้าจรดพื้น

พระสิริรุ่งโรจน์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเข้าไปในพระวิหารทางประตูที่หันไปทางทิศตะวันออก พระจิตยกข้าพเจ้าขึ้น นำข้าพเจ้าเข้าไปในลานชั้นใน ข้าพเจ้าเห็นพระสิริรุ่งโรจน์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเต็มพระวิหาร ขณะที่ชายคนนั้นยังยืนอยู่ข้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงอีกคนหนึ่งดังออกมาจากพระวิหาร พูดกับข้าพเจ้า เสียงนั้นเป็นเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สถานที่นี้เป็นบัลลังก์ของเรา เป็นที่วางเท้าของเรา เราพำนักอยู่ที่นี่ในหมู่ชาวอิสราเอลตลอดไป”

พระวรสาร **มธ 23:1-12**

ครั้งนั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่ประชาชนและบรรดาศิษย์ว่า

“พวกธรรมาจารย์และชาวฟาริสีนั่งบนธรรมาสน์ของโมเสส ถ้าเขาสั่งสอนเรื่องใด ท่านจงปฏิบัติตามเถิด แต่อย่าปฏิบัติตามพฤติกรรมของเขา เพราะเขาพูด แต่ไม่ปฏิบัติ เขามัดสัมภาระหนักวางบนบ่าคนอื่น แต่เขาเองไม่ปรารถนาแม้แต่จะขยับนิ้ว เขาทำกิจการทุกอย่างเพื่อให้คนเห็น เช่น เขาขยายกลักบรรจุพระวาจาให้ใหญ่ขึ้น ผ้าคลุมของเขามีพู่ยาวกว่าของคนอื่น เขาชอบที่นั่งมีเกียรติในงานเลี้ยง ชอบนั่งแถวหน้าในศาลาธรรม ชอบให้ผู้คนคำนับตามลานสาธารณะ ชอบให้ทุกคนเรียกว่า ‘รับบี’

“ส่วนท่านทั้งหลายอย่าให้ผู้ใดเรียกว่า ‘รับบี’ เพราะอาจารย์ของท่านมีเพียงผู้เดียว และทุกคนเป็นพี่น้องกัน ในโลกนี้อย่าเรียกผู้ใดว่า ‘บิดา’ เพราะว่าพระบิดาของท่านมีเพียงพระองค์เดียวคือพระบิดาในสวรรค์ อย่าให้ผู้ใดเรียกท่านว่า ‘อาจารย์’ เพราะพระอาจารย์ของท่านมีเพียงพระองค์เดียวคือพระคริสตเจ้า ในกลุ่มของท่าน ผู้ใดเป็นใหญ่จะต้องเป็นผู้รับใช้ผู้อื่น ผู้ใดที่ยกตนขึ้น จะถูกกดให้ต่ำลง ผู้ใดถ่อมตนลง จะได้รับการยกย่องให้สูงขึ้น”

ข้อคิด

“รักและรับใช้”เป็นท่าทีของคริสตชนทุกคนในพระศาสนจักรไม่ว่าจะอยู่ในฐานะชีวิตหรือตำแหน่งใด บทบัญญัติของพระเยซูเจ้าเป็นบทบัญญัติแห่งความรัก และความสุภาพถ่อมตน คำสั่งสอนของพระองค์คือ การเป็นคนสุดท้ายในงานเลี้ยง แบบอย่างของพระองค์คือการล้างเท้าให้ผู้อื่น และเรายังต้องจริงใจต่อการปฏิบัติตามคำสั่งสอนและแบบอย่างของพระองค์ ไม่ใช่ทำเพื่อได้ให้รับเกียรติหรือคำสรรเสริญตามอย่างพวกธรรมาจารย์และชาวฟาริสี เพราะในวันพิพากษาพระองค์จะตรัสกับเราว่า “ท่านได้รับรางวัลแล้ว”

วันที่ 25 สิงหาคม 2555

มธ 23.1-12

พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างเราแต่ละคนให้มีอัตลักษณ์เฉพาะ ไม่เหมือนใครเลย เรามีข้อดีและข้อด้อยในตัวเอง

เรามีหัวใจแห่งผู้รับใช้และอุปนิสัยส่วนตัว ต้องไปด้วยกัน เมื่อเรามีหัวใจแล้ว อุปนิสัยส่วนตัวจะตามมา ในพระวรสารของนักบุญมัทธิว (มธ 5.8) เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสว่า "ผู้มีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเจ้า

เราถามตัวเราเอง "ฉันเป็นพระพรแก่คนอื่นหรือไม่" ฉันเป็น "ผู้ให้"ไหม ถ้าฉันทำสิ่งต่างๆ ด้วยใจบริสุทธิ์เท่านั้น แล้วเป็นการง่ายสำหรับเราที่จะเป็นผู้รับใช้ของทุกคนเหมือนพระเยซูเจ้าทรงพระประสงค์ให้ฉันเป็น ถ้าการรับใช้ของฉันมาจากความรักเดียวกับที่พระเยซูเจ้าได้ทรงสอนและแสดงแก่เรา แล้วคนอื่นจะรู้สึกถึงความรักเมตตาสงสารของพระเจ้าผ่านทางเรา. หลังจากนั้น การรับใช้ที่ถูกเพิ่มรสชาติด้วยรัก คืองานของพระเจ้า